

заподіяння тілесних ушкоджень та мене засудили. Врятувала амністія. Дізнавшись про амністію, дружина бігала до слідчого і питала: «Що можна зробити, щоб його посадити?» Тепер ми знову живемо разом. Молодшій дитині вже 18. Скандали і пресинг тривають». Як видно, обидва «ходять по колу», повертаючись до звичного для себе стереотипному способу життя: він – «жертва», вона – «тиран» «переслідувач», «буркотун», «примхлива дівчинка» – система зворотного зв'язку прекрасно функціонує!

Ігнорування проблеми створює не тільки негативні наслідки особистісного (поєднання психічних реакцій – апатії, відмови від відповідальності за себе та інших, безпорадності, безнадійності, зниження психологічної самооцінки й т. п., комплексу знедоленої людини), соціального (розлучення, зниження психічного здоров'я, морального рівня і т. д.) плану, а й загострення кримінальної обстановки, адже нерідко затяжні конфлікти закінчуються тяжкими злочинами [3, с. 78].

Безумовно, органи внутрішніх справ повинні робити свій внесок у профілактику насильницької поведінки жінок у сімейних відносинах. Втручання поліцейських у приватне життя, що не супроводжується протиправною поведінкою (а найбільш характерне для жінок психоемоційне насильство, як правило, не є протизаконним), дуже обмежено. У зв'язку з цим основний акцент повинен бути зроблений на інформаційно-пропагандистській роботі [4, с. 56].

Жіноче насильство по відношенню до подружжя – вельми поширене, але латентне явище. Тому профілактика такого роду протиправних діянь силами поліції переважно носить інформаційний характер. Вона повинна бути передовсім орієнтована на виявлення чоловіків, які потребують допомоги, а також доведення до них інформації про доцільність звернення до фахівців. Доречно поєднання прийомів інформування, переконання як «впливу на свідомість через звернення до критичного судження» і навіювання, «зверненого до чистих емоцій впливу». Подібна діяльність, що відноситься переважно до компетенції підрозділів інформації і громадських зв'язків, дільничних уповноважених поліції дозволить підвищити правосвідомість населення, захистити права потерпілого. Успішності роботи сприятиме перманентна, системна співпраця поліції із засобами масової інформації, із соціальними службами, громадськими формуваннями, кризовими центрами та ін., діяльність у мережі «Інтернет».

Список використаної літератури

1. Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України) / за ред. М. І. Хавронюка. Київ : Ваіте, 2019. 288 с.
2. Завгородня О. Проблема психологічного здоров'я: теоретичні та прикладні аспекти. *Психологія і суспільство*. 2007. № 3. С. 124–13
3. Іващенко В.О. Домашнє насильство: аналіз складу злочину. *Кримінологічна теорія і практика: досвід, проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення* : матеріали міжвузів. наук.-практ. круглого столу (Київ, 22 берез. 2019 р.). Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2019. С. 200–203
4. Запобігання насильства в сім'ї / під заг. ред. А. В. Довженко, А. Й. Присяжнюк, В. А. Ганцюра. Київ : ТОВ НОВА, 2004. 136 с.

Мельник Дар'я Сергіївна

курсант 2 курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування
Токар Андрій Анатолійович
 старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки
 (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ТА ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ

Поліцейський має перевагу використовувати фізичні прийоми, спеціальні засоби та озброєння. Закономірність визначає це як «примус поліції». Варто зазначити, що умови використання способів впливу чітко розроблені законом і повинні виконуватися відповідно до нього. Як правило, використання цих способів попереджують, щоб у вас була можливість зупинити протизаконні впливи або залишити ризиковану зону. У разі безпосередньої погрози життю чи здоров'ю осіб або робітників поліції ці засоби можуть бути використані відразу, хоч застереження все ще потрібно. Оці інструменти використовуються тільки в тому випадку, якщо усі наступні заходи вичерпано та не призвели до довгоочікуваних наслідків.

Попередження можна робити на великій відстані, чи звертаючись до великої групи людей, – через гучномовці, й в обох подіях потрібно звернутися словами до тих, супроти кого застосовуються ці інструменти. Це необхідно зробити більше двох разів, даючи достатньо часу, щоб зупинити злочин.

Використання спеціального обладнання заборонено щодо дітей, вагітних жінок, людей похилого

віку або інвалідів. За винятком їх сукупного нападу, який справді загрожує життю та здоров'ю інших осіб та поліцейських. У разі збройного нападу або збройного спротиву, якщо неможливо зупинити їхні впливи іншими засобами та засобами. Пам'ятайте, що вони не можуть використовувати бронезилети, шоломи тощо як спеціальні засоби утримання. Застосування фізичної сили, спеціального обладнання та вогнепальної зброї заборонено супроти осіб з очевидними особливостями, а саме: вагітності, малолітніх, осіб з властивостями інвалідності та або старості – за винятком подій озброєного чи спільного нападу, збройного опору поліцейському, погрози існуванню чи здоров'ю іншої особи, за умови, якщо неможливо відбити такий напад чи опір тими чи іншими засобами (стаття 43, частина 5 Закону про Національну поліцію). Якщо застосування сили неминуче, воно не повинно перевищувати того, що потрібно для виконання поліцейських обов'язків, а також мінімізувати шкоду здоров'ю правопорушників та інших (пропорційність сили).

Надмірне застосування сили, включаючи спеціальні засоби та озброєння, тягне за особою відповідь, встановлену законом. Одне з найсерйозніших втручань правоохоронних органів влади в житті громадян – це застосування до них заходів тиску з боку поліції. Поліція в Україні є не тільки надійним предметом забезпечення та визнання людини як найвищої соціальної значимості в країні, від якої залежить ефективність виділення пріоритетних напрямів та сфер цієї діяльності, наукова організація та правовий супровід охоронної роботи поліції фізичні особи загалом, але також центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству, забезпечуючи захист прав і свобод права людини, попередження злочинів, громадської безпеки.

Кожен поліцейський самостійно визначає тяжкість примусових заходів та враховує конкретні обставини ситуації, характер злочину та індивідуальні особливості особи, яка вчинила правопорушення. Вогнепальна озброєння – найскладніший вид примусу. Застосовується у виняткових випадках: якщо це загрожує життю або якщо винний має збройний опір. Заява повинна бути оголошена заздалегідь, за винятком випадків, коли особа виявляє збройний опір або намагається захопити зброю. Не потрібно використовувати вогнепальну зброю там, де існує ризик заподіяння шкоди іншим.

Щодо застосування спеціальних заходів українськими поліцейськими силами, то поліцейські сили України визначаються не лише їх значимістю до впливу заходу. Насамперед цю роботу варто оцінювати з точки зору законності. Це означає, що в будь-якому випадку без винятку воно повинно відповідати вимогам норм і правил.

Правовою основою використання спеціального обладнання є сукупність правових принципів, норм і стандартів, що визначають прийняття або адаптацію операційної системи та її характер використання. Поліцейський повинен письмово повідомити керівника про використання спеціальних процедур. Якщо поліцейський постраждав внаслідок використання спеціального пристрою, керівник такої поліції повинен негайно повідомити про це відповідного прокурора.

Список використаної літератури

1. Вогнева підготовка : навч.-метод. посіб. С. П. Максимов, О. В. Запорожанов, О. Г. Шкапа та ін. К.: Київський нац. ун-т внутр. справ, 2006. 108 с.
2. Тактико-спеціальна підготовка: Навчальний посібник. Авторський колектив: В. А. Дідковський, Д. В. Лук'янов, І. М. Мазур, С. В. Полікарпов, В. В. Свінціцький. К.: НАВС, 2015. 320 с.
3. Козяр М. Професійно-стрілецька підготовка особового складу ОВС України у швидкісних стрілецьких вправах: навчальний посібник. ЛПБ МВС України. Л., 2002. 110 с.

Мякінін Микита Олегович

здобувач вищої освіти,

Науковий керівник:

Руських Ірина Валеріївна,

старший викладач кафедри

соціально-гуманітарних дисциплін,

(Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ)

ЕТАПИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

На жаль, формування національної держави було досить складним і зайняло багато часу для українського народу. Однак, незважаючи на всі труднощі, українська державність зміцніла і має довгу історію. Висловлювалися різні міркування щодо кількості етапів у розвитку української державності, і тут останнє слово належить історикам, юристам, але якщо мова йде про основні, то вони зазвичай виділяють такі: етап Київської Русі – княжа доба; Козацька державність XV–XVIII століть; державність Української Народної Республіки; державність Радянської України; сучасна відроджена українська держава. Особливість вивчення історії національної держави пояснюється тим, що територія нашої Батьківщини в давнину була